Kære kongresdelegerede.
Kære Poul.
Tak for en god beretning. Jeg vil godt starte med at sige tak for den opfordring og den opbakning, jeg har fået i forbindelse med den meget korte periode, jeg har været kandidat til næstformandsposten i Socialdemokratiet.
Jeg vil sige, at det kandidatur var en støtte til partiformanden, og det at jeg ikke længere er kandidat, skal ses som en uændret støtte til Poul Nyrup Rasmussen og et forsøg på at skabe ro i Socialdemokratiet om det, der er det væsentlige, nemlig den politiske og organisatoriske fornyelsesproces, der er sat i gang.
Jeg skal skrev denne tale på partikontorets computer på 1. sal - og i det wordprogram kommer der en rød streg under de ord, som den ikke kan kende fx fornyelsesproces. Hvis man så trykker på den musetasten, får man et alternativ til det ord. Der stod fordøjelsesproces. Der vil naturligvis altid være modsat - og ikke mindst en række forskellige opfattelser af, hvordan fornyelser og organisationsændringer skal ende og ikke mindst gribes an.
Ikke desto mindre mener jeg, at det er nødvendigt, at vi nu viser den nødvendige vilje til at sætte en åben og ærlig proces i gang, der indebærer både en politisk debat, politiske konklusioner og omstilling af vores organisation og en anden måde at arbejde på.
På bordene ligger der et forsøg på at igangsætte en ny politisk ideologisk debat. Det er tidsskriftet Ny tid - ny politik, og er et af mange bud på en fremtidig udvikling af Socialdemokratiets politik. Vi kender alle sammen den politiske arena. Vi har også et billede af en valgkamp, hvor vi fik bank. Vi fik mange bank, og det er selvfølgelig ikke morsomt at få bank.
Nu har vi en regering, der kom til magten på baggrund af en hidtil uset leflen for den laveste fællesnævner. Den er kommet til magten på en vej, der er brolagt med sorthårede syndebukke fra den arabiske
verden og fra verdens fattigste lande. Vi tjener nogen, og vi fremstår ikke som et moderne parti, og vi vinder ikke nogen vælgere ved at forfølge denne vej. Nu har vi fået den regering, de har stemt på, regeringen har fremlagt en udlændingepolitik, vi ikke er enige i. Jeg deler partiledelsens og folketingsgruppens beslutning om, at nu må resultaterne og konsekvenserne vise, at denne vej er forkert. Den vil ramme uretfærdigt, og den vil bringe mange mennesker i klemme.

Det vi kan gøre hver især, er at sikre, at integrationen - sikre, at der hvor vi er og arbejder. Vi har gjort det - vi har integreret kvinderne og mange her ved, at det har ikke været nemt, og det er det stadig ikke.
Sådan vil det også være med integrationen af arbejdsløse - sådan vil det også være med integration af fremmede - men der er ikke nogen anden vej igennem - vi må se at få det til at fungere, og få det til at virke. Vi har vist det før, at vi kan gøre det, og det kan vi også gøre igen.
Det, vi nu skal bruge tiden på frem til næste folketingsvalg, er at formulere og modernisere vores politik, og ikke mindst turde tage opgørene med nogle af de hellige køer i den socialdemokratiske stald. Vi skal vise vejen for et Danmark, der er og bliver en del af det internationale samfund. Et samfund, hvor vi ikke skal mure os inde og skrue tiden tilbage og glemme, at vi har et multietnisk samfund, der er kommet for at blive, og det skal vi leve med.
Pouls beretning viser, at vi har en god chance for med et fornyet Socialdemokrati at komme tilbage og genoptage ledelsen landet. For mig at se kræver det, at vi har et stærkt og samlet Socialdemokrati, og ikke mindst en stærk og kompetent statsministerkandidat. Det mener jeg, vi har i Poul Nyrup Rasmussen, og det synes jeg, at denne kongres skal give opbakning til.